

عنوان مقاله:

کاربرد توانبخشی از راه دور در دوران همه گیری کووید ۱۹ : مروری نظام مند از کارآزمایی بالینی تصادفی سازی شده

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی تله مدیسین (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسندگان:

سیده فاطمه موسوی بایگی - دانشجوی کارشناس ارشد فناوری اطلاعات سلامت، گروه مدارک پزشکی و فناوری اطلاعات سلامت، دانشکده پیراپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران

مرضیه راعی مهنه - دانشجوی کارشناس ارشد فناوری اطلاعات سلامت، گروه مدارک پزشکی و فناوری اطلاعات سلامت، دانشکده پیراپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران

امیر احمدی - دانشجوی کارشناس ارشد فناوری اطلاعات سلامت، گروه مدارک پزشکی و فناوری اطلاعات سلامت، دانشکده پیراپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران

معصومه سرباز - دانشیار، گروه مدارک پزشکی و فناوری اطلاعات سلامت، دانشکده پیراپزشکی مشهد، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران

خلیل کیمیافر - دانشیار، گروه مدارک پزشکی و فناوری اطلاعات سلامت، دانشکده پیراپزشکی مشهد، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران

خلاصه مقاله:

مقدمه: بلایای طبیعی و اپیدمی ها چالش های زیادی را در ارائه مراقبت های بهداشتی ایجاد می کنند. در این راستا به نظر می رسد استفاده از توانبخشی از راه دور می تواند راهحل مناسبی برای جلوگیری از تماس فرد به فرد و در نتیجه کاهش خطر آلودگی باشد. از این رو هدف از این مطالعه مروری نظام مند از مطالعات کارآزمایی بالینی تصادفی جهت بررسی کاربرد توانبخشی از راه دور در دوران کووید ۱۹ بود. مواد و روش ها: یک مرور نظام مند، در مطالعات کارآزمایی بالینی تصادفی و بدون محدودیت زمانی، با جستجوی کلیدواژه هادر عنوان، چکیده و کلیدواژه های مطالعات در پایگاه داده های علمی معتبر، Web of Science ، Embase ، PubMed ، Scopus در ۲۰ نوامبر ۲۰۲۰ مورد کاوش قرار گرفت. کیفیت مطالعات با استفاده از چک لیست JBI مورد ارزیابی قرار گرفت؛ که مطالعات با نمره ی بالای ۷ وارد تجزیه وتحلیل شدند. این مطالعه طبق دستورالعمل موارد گزارش ترجیحی برای مرورهای نظام مند و متاآنالیز انجام شد. نتایج: در مجموع ۶۱۱ مقاله پس از حذف موارد تکراری شناسایی شد. پس از غربالگری متن کامل مقالات، ۱۵ مطالعه معیارهای ورود را داشتند. مطالعات در چهار دسته ی کارآزمایی تصادفی سازی شده (۱۵/۶، ۴۰٪) یا کارآزمایی های تصادفی سازی متقاطع (۱۵/۱، ۷٪)، پروتکل کارآزمایی تصادفی سازی شده (۱۵/۷، ۴۷٪) و پایلوت کارآزمایی تصادفی سازی شده (۱۵/۱، ۷٪) طبقه بندی شدند. شرایط سلامتی که مورد ارزیابی قرار گرفت شامل کووید ۱۹ (۱۵/۶، ۴۰٪)، روماتیسم مفصلی (۱۵/۱، ۷٪)، سرطان مری (۱۵/۱، ۷٪)، فیبرومیالژیا (۱۵/۱، ۷٪)، دیس فازی (۱۵/۱، ۷٪)، سکته مغزی (۱۵/۲، ۱۳٪)، مالتیپل اسکلروزیس (۱۵/۱، ۷٪) و بیماری کرونری قلب (۱۵/۱، ۷٪) بود. مداخلات توانبخشی از راه دور در همه مطالعات شامل نتایجی بود که در مقایسه با گروه های کنترل قابل مقایسه یا بهتر بود. این پیامدها مربوط به مدیریت علائم، کیفیت زندگی، آموزش مداخلات موثر و بهبود وضعیت عملکردی بیماران بود. نتیجه گیری: استفاده از توانبخشی از راه دور باعث بهبود ارائه خدمات توانبخشی میشود؛ بنابراین، توانبخشی از راه دور به عنوان یک ابزار مهم در خدمات توانبخشی محسوب میشود که در عین ایمن نگهداشتن بیماران و ارائه دهندگان سلامت باعث بهبود دسترسی بیماران به خدمات توانبخشی و کاهش بار مراقبت های بهداشتی در طول دوران همه گیری کووید ۱۹ می شود.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1563042>

